

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

TOMUS PRIMUS.

QUEM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

JOHANNES ASCHOLIN,
Satacundensis.

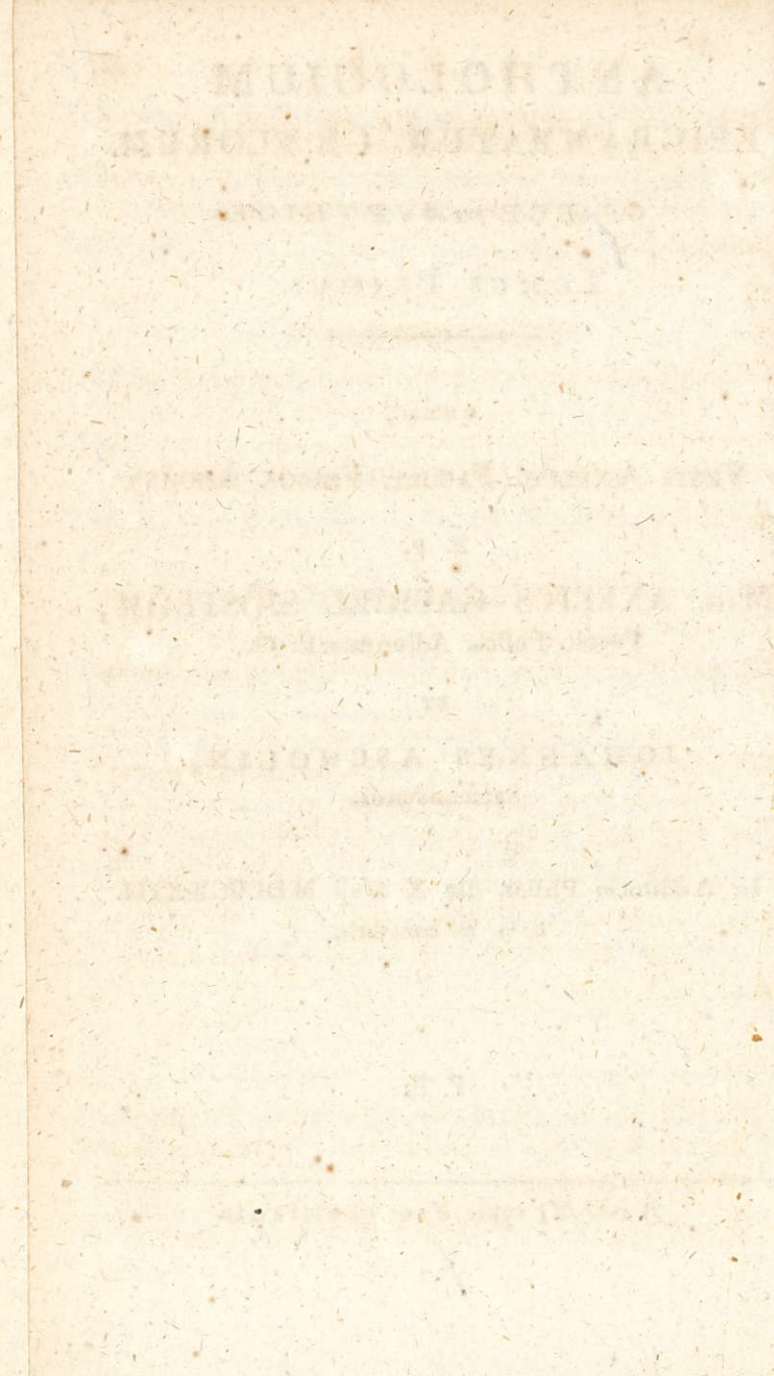
In Auditorio Philos. die X Maji MDCCCXXIII.
h. p. m. consvetis.

P. 7.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

f.

Dessa medel, o Eros, mot dig jag rikligt besitter,
 Och jag klipper så lätt vingarna för dig med dem.
 Gosse, ej alls jag rädes dig nu; botmedel derhemma
 Äger jag alltid tillhands, säkra mot kärlekens sår.

Tempe I B. p. 360 N:o 82.

134. POSEIDIPPOS.

Du som Kypros bebor, och Kythera derhos och Miletos,
 Samt det af hästars hof dånande Syriens land,
 Nedstig mild till Kallistions tjell, som en älskare aldrig
 Jagat med hädiskt förakt bort från sin tröskel ännu!

Tempe I B. p. 251 N:o 50.

135. ANTIPHILOS.

Öfver Medeias bildstod i Rom.

Då när Timomachos' hand framställde den slemma
 Medeia,

Hvilken i hjertat bar möderne-känsla och hat,
 Röjde han mångfald konst i de två motstridiga lynnen,
 Ett barmhertighet var, andra var hämdebegär.
 Han fulländade båda. Se här! Med hotelsen blandas
 Stilla en tår, och af harm mildhetens känsla för-
 qväfs.

Blotta viljan är nog; så sade den vise. Ty blodet
 Egnar Medeia, ehur icke Timomachos' konst.

Tempe I B. p. 182 N:o 70.

---

decebat liberos obtruncare, non tamen Timomachi
 intelligentiæ consentaneum erat, nefandum hoc
 scelus repræsentare.

136. ΣΙΜΜΙΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἥρέμα, κισσέ,
 Ἐρπύζοις, χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους.
 Καὶ πεταλὸν πάντῃ θάλλαι βόδου, ἥ τε φιλορρόωζ
 Ἀμπελος, ὕγρα πέριξ κλήματα χευαμένη,
 Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
 Ἦσκησεν Μουσῶν ἀμμιγα καὶ Χαρίτων.

Jacobs A. G. T. I p. 312 N:o 22. Animadv. Vol. I P. 1 p. 331.

137. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Ἀγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν,
 Καὶ Τίτος εὐρείας ἀγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.
 Ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπα δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
 Ἦλθεν ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας.

Jacobs A. G. T. II p. 626 N:o 5. Animadv. Vol. I P. 2 p. 359.

138. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν,
 Ὅν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Jacobs A. G. T. I p. 497 N:o 617. Animadv. Vol. III P. 2 p. 142.

139. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰς ἀγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ.
 Ἡ Παφίη Κυθήραια δι' οἰδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
 Βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.

135. Simmias Thebanus is esse existimatur, qui inter Socratis familiares nomen habuit. 15. cfr. Nr. 44. Scriptum videtur A. U. C. 558, postquam Titus Qu. Flamininus, Romanus imperator, in ludis Isthmicis Græcos liberos esse jusserat. cfr.

136. SIMMIAS från THEBE.

Smyg dig, o murgrön, sakta omkring den graf der
Sophokles

Hvilar, och bred deruppå grönskande lockarna ut!
Rosorna skönt öfverallt må blomma, bedrufvade rankan
Tusende armar jemväl slingre så tätt deromkring!
Ty med en himmelsk konst den förträfflige knäppte
sin lyra,

Lika för Sångens mör som för Chariterna kär.

Tempe I B. p. 52 N:o 54.

137. ALKAIOS.

Xerxes förde till Hellas en här af Persiska stridsmän,
Och från Italien dit Titus med krigare for.
Denne kom för att smida Europa i trældomens bojer,
Han för att frihetens fröjd skänka åt Hellas igen.

Tempe I B. p. 111 N:o 37.

138. OKÄNND.

Här af Muser begrofs guldlyrade Thrakiern Orpheus,
Som högtthronande Zeus slog med sin flamman-
de blix,

Tempe I B. p. 6 N:o 4.

139. PLATON.

Öfver Aphrodites bildstod i Knidos.
Öfver det svallande haf till Knidos Paphia lände,
Att derstädes bese bilden utaf sin gestalt.

Plutarch. in vita Flamin. c. x. 138. Orpheus
a nonnullis Jovis fulmine percussus esse ferebatur.
139. cfr. Nr. 75. Ex hocce Epigrammate duos ul-
timos versus auctoritate J. exclusimus, ita sonan-
tes: Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν αἱ μὴ θεοῖς, ἀλλ' ὁ σιδή-
ρος ἔξεσεν, οἷαν Ἀφροδίτην ἤθελε τὴν Παφίην.

Πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ,
Φθέγγατο· ποῦ γυμνὴν εἶδ' ἐμε Πραξιτέλης;

Jacobs A. G. T. II p. 674 N:o 160. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 345.

140. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς τοὺς ἐννέα Λυρικούς.

Ἐκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
Ἥδυμελιφθόγγου μούσα Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος· ἦν γλυκὺς Ἀλκμάν·
Λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγγατο Βακχυλίδης.
Παιδῶ Ἀνακρεῖοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾶ
Ἀλκαῖος κώμῳ Λέσβιος Αἰολίδῃ.
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτῃ Σαπφῶ πέλεν· ἀλλ' ἐρατειναῖς
Ἐν Μούσαις δεκάτῃ Μοῦσα καταγράφεται.

Jacobs A. G. T. II p. 203 N:o 571. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 156.

141. ΑΔΗΛΟΝ.

Πῖνε καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον;
Οὐδεὶς γιγνώσκει· μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
Ὡς δύνασαι, χάρισαι, μετὰδος, φάγε, θνητὰ λογίζου.
Τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει
Πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, βροτὴ μόνον· αἶν προλάβῃς, σοῦ·
Ἄν δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα, σύ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Jacobs A. G. T. II p. 336 N:o 56. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 332.

---

140. v. 6. Ἀλκαῖος κυκνῶ Λεσβιος Αἰολίδι in textu; nos e Notis Criticis emendatiorem derivamus. Cogitandum vero hic de festis inter Æolenses Lesbi celebratis. 141. v. 5. Præsens tempus brevissi-

Se'n öfverallt hon blickat omkring på den rymliga
platsen,

Sade hon: hvar har mig naken Praxiteles sett?

Tempe I B. p. 139 N:o 21.

140. OKÄNND.

Öfver de nio Lyrikerne.

Högstämd Pindaros klang från Thebe; Simonides' stämma

Ljuf som en nektardoft andades ut sitt behag;

Äfven Stesichoros strålar och Ibykos; Alkman var
älskvärd,

Från Bakchylides' munn sången förtjusande ljud.

Glädje Anakreon qvad, och Alkaios spelte sin lyra,

Lesbiern, konstrikt stämd vid ett Aioliskt gelag.

Sappho ej är bland männer den nionde, nej till de hulda

Sångmörs skara hon blef sjelf som den tionde förd.

Tempe I B. p. 20 N:o 20.

141. OKÄNND.

Drick, och var glad! Hvad i morgon kanske eller
framdeles händer,

Ingen vet det. Derför äflas ej, möda dig ej!

Sköt dig, medan du kan, ät, pläga dig; minns, du är
menska;

Mellan lefva och dö finnes ej gränsen bestämd.

Hela ditt lif är en endast punkt; den äger du endast;

Dör du, så tager en annan allt, och du intet har kvar.

Tempe II B. p. 114 N:o 13.

---

mum est, adeo quidem, ut quibusdam nullum
videatur: in cursu enim semper est, fluit & præ-
cipitatur; ante desinit esse, quam venit. *Seneca,*

142. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ζωροπότει δύσερας, καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
Κοιμάσθαι λάθας δωροδότας Βρόμιος.

Ζωροπότει, καὶ πλήρες ἀφυσσάμενος σκύφος οἶνας
Ἐκκρουσον στυγεράν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

Jacobs A. G. T. II p. 463 N:o 49. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 22.

143. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Συλήσαντες Ὀλυμπον ἴδ' ὡς ὄπλοισιν Ἐρωτες
Κοσμοῦντ', ἀθανάτων σκῦλα φρυασσόμενοι.

Φοίβου τόξα φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνόν, Ἄρης

Ὅπλον καὶ κυνέην, Ἡρακλέους ῥόπαλον,
Εἰναλίου τε θεοῦ τριβελές δόρυ, Δύρσα τε Βάκχου,
Πτηνὰ πέδιλ' Ἑρμοῦ, λαμπράδας Ἀρτέμιδος.

Οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἶκιν βελέεσσιν Ἐρώτων,
Δαίμονες οἷς ὄπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

Jacobs A. G. T. II p. 691 N:o 215. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 187.

144. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ἐξότε μοι πίνοντι σινεψιάουσα Χαρικλῶ

Λάτρη τοὺς ἰδίους ἀμφέβαλε στεφάνους,

Πῦρ ὁλοὸν δάπτει με' τὸ γὰρ στίφος, ὡς δοκέω, τι

Εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε Κρεοντιάδα.

Jacobs A. G. T. I p. 174 N:o 288. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 138.

145. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὁρῶρε, τί μοι, δυσέραστε, ταχύς περὶ κοῖτον ἐπέστης,

Ἄρτι φίλας Δημοῦς χρωτὶ χλιδανμένῳ;

---

142. cfr. Nr. 5. 143. cfr. Nr. 27. v. 6. Duabus
tædis instructa visitur Diana. 144. cfr. Nr. 89.

142. MELEAGER.

Drick, du som plågas af kärlekens qual! Dess häftiga låga
 Han som är glömskans far, Bromios, släcka förmår.
 Drick, gjut bågaren full af det doftande vinet, och dermed
 Jaga ur hjertat bort hvarje förtärande sorg!

Tempe II B. p. 132 N:o 32.

143. PHILIPPOS.

Se, hur Eroternas flock utplundrat den höga Olympen,
 Hur de förhäfva sig nu, prydde med bytet de gjort!
 Bågen af Phoibos de ha. och af Zeus ljungelden, af Ares
 Togo dehjelm och sköld; klubban Herakles dem gaf,
 Och Poseidaon sitt treuddsspjut och Lyaaios sin blomstaf,
 Hermes de vingade skor, Artemis flammande bloss.
 Undra ej då att de dödligas bröst af Eroternas pilar
 Såras, åt hvilka sin skrud himmelens gudar förlänt!

Tempe I B. p. 128 N:o 10.

144. PAULOS SILENTIARIOS.

Se'n den stund då Chariklo på skämt helt hemligt i
 dryckslag
 Kring min hjessa engång tryckte sin doftande krans,
 Qväljs jag af grufvelig brand. Den kransen så tror
 jag, var uppfylld
 Med det gift, hvarutaf fordom Kreusa förtärts.

Tempe I B. p. 314 N:o 32.

145. MELEAGER.

Morgonstund, du de älskandes pest, hvi står du så
 plötsligt
 Re'n vid min bädd? Jag ju knapt slumrat vid
 Demo ännu.

---

v. 4. Nota fabula de Creontis filia, misere a Medea donata. 145. cfr. Nr. 5. Idem fere exprimitur disticho

Εἶθε πάλιν στρέψας ταχινὴν δρόμον Ἑσπερος εἴης·
 ὦ γλυκὺ φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρότατον.
 Ἦδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκμήνῃ Διὸς ἦλθες
 Ἀντίος· οὐκ ἀδαῆς ἐσσι παλινδρομῆς.

Jacobs A. G. T. I p. 131 N:o 172. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 97.

146. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὅμηρον,
 Οὐ Κολοφῶν τρυφερῆς ἄστρον Ἰονίης,
 Οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος εὖσπορος, οὐ Κύπρος ἀγνή,
 Οὐ νῆσος κραναή Λαρτιάδαο πάτην,
 Οὐκ Ἄργος Δαναοῖο, κυκλωπεΐη τε Μυκῆνη,
 Οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστνυ παλαιογόνων.
 Οὐ γὰρ ἔφνυ χθονὸς ἔργον ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ ἐ Μοῦσαι
 Πέμφαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

Jacobs A. G. T. II p. 715 N:o 295. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 143.

147. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράζας,
 Ἦ τίς ὁ τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
 Οὐκ ὄνομ' εὐρίσκω σαφές, οὐ πόλιν. οὐράνιε Ζεῦ,
 Μὴ ποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ὅμηρος ἔχει;

Jacobs A. G. T. II p. 714 N:o 293. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 144.

Ovidiano: "Omnia perpeterer: sed surgere mane puellas, Quis, nisi cui non est ulla puella ferat"? *Amor.* I. 13, 20. v. 5. "Pro ἐπ' Ἀλκμηνῇ in Reiskii edit. legitur Ἀλκμηνῇ; idque verius videtur: in Alcmenæ, a Jovæ amatæ, gratiam". J.
 146. Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Chios,

Mätte du vända som Hesperos om på din hastiga bana,
 Och nedsända till mig sedan ditt herrliga ljus!
 Så du förut ock gynnade Zeus, då han var hos Alkmene.
 Icke af dig jag begär hvad du ej redan försökt.
Tempe I B. p. 336 N:o 56.

146. OKÄNND.

Smyrnas jord har ej födt den gudomlige sångarn
 Homeros,
 Kolophon icke, som är vekliga Joniens glans;
 Icke Egyptens bördiga land, eller Chios och Kypros,
 Icke Odysseus' ö, bergiga Ithaka du,
 Icke Danaos' Argos, och ej det Kyklop'ska Mykene;
 Ej de Kekropiers stad, hvilka för sekler ha lefvt.
 Ej han på jorden är född; från himmelen Muserne
 honom
 Sände att bringa till oss herrliga skänker hitned.
Tempe I B. p. 8 N:o 7.

147. OKÄNND.

Hvem har tecknat på heliga blad det Troiska kriget;
 Eller Laertiadens färder på villande sjön?
 Ej jag finner förvisso dess namn, dess stad. O Kronion,
 Kanske Homeros har fått äran för det som Du qvad?
Tempe I B. p. 12 N:o 11.

Argos, Athenæ, Cedite! jam cælum patria Mæo:
 nidæ est. *Sannazar.* 147. v. 3. "Fueruntne
 jam tum, qui, cujus auctoris sit Ilias & Odyssea,
 ignorare se faterentur, an verba οὐκ ὄνομ' εὐρισκας
 σάφες, ad diversa illa nomina referenda, quibus
 antiquitas Homerum apellatum fuisse narrat"? J.

148. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσης
 Κύπριν, Ἀπελλεῖον μόχθον ὄρα γραφίδος,
 Ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χაίταν
 Ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρόν ἀπὸ πλοκάμων.
 Αὐταὶ νῦν ἐρέουσιν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 Οὐκέτι σοὶ μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Jacobs A. G. T. II p. 679 N:o 178. Animadv. Vol. II P. 1 p. 40.

149. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα
 Φεῦ, Φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδὲ με Πραξιτέλης;

Jacobs A. G. T. II p. 675 N:o 162. Animadv. V. III P. 2. p. 15.

150. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

Κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, οὐ κατέχει δέ,
 Ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.

Jacobs A. G. T I p. 103 N:o 67. Animadv. Vol. II P. 2 p. 108.

151. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πάντα φέρε· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
 Οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἥδὲ τύχην.

Jacobs A. G. T. II p. 20 N:o 51. Animadv. Vol. I P. 1 p. 352.

152. ΑΝΤΡΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Οὗτος ὁ Λεαάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
 Πορθμός, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.

---

148. cfr. Nr. 6. "Auf das Bild einer aus dem Meere steigenden Aphrodite, welches Apelles nach dem Modell der Campaspe, wie andre aber sagen, der Phryne verfertigt haben soll. Es war zu Kos in der Akropolis aufgestellt und ward von August nach Rom gebracht". *Tempe.* 150. Ca-

148. ANTIPATER från SIDON.

Se, hur Apelles' pensel har format den tjugande Kypria,
 Då hon ur hafvets sköt' höjer sin sköna gestalt,
 Hur hon med handen fattar uti det drypande håret,
 Och ur sin fuktiga lock pressar det ömniga skum!
 Sjelfva Athene minsann skall säga och sjelfvaste Here:
 Ej vi numera med dig tvista om skönhetens pris!

Tempe I B. p. 136 N:o 18.

149. OKÄNN.

Kypria, då Kypria i Knidos hon såg, utropte och sade:
 Ack, ack, hvar har val mig naken Praxiteles sett!

Tempe I B. p. 143 N:o 27.

150. KAPITON.

Skönheten utan behag blott fägnar, man fäster ej någon,
 Liksom ett bete i sjön, simmande utan sin krok.

Tempe II B. p. 164 N:o 72.

151. PLATON.

Tiden allt med sig för. Århundraden kunna förbyta
 Namn och yttre gestalt, lycka och sjelfva naturn.

Tempe II B. p. 166 N:o 76.

152. ANTIPATER från THESSALONIKA.

Här är den plats der Leandros utöfver det dånande hafvet
 Samm. Ej för älskaren blott sundet bedröfveligt blef;

---

pitones plures, quorum notissimus Alexandrinus,
 ὁ ἐπιπολις. Hunc hujus distichi auctorem existi.
 mari nihil vetat. J. 151. cfr. Nr. 75.
 152. cfr. Nr. 84. Poëta lectores per loca Leandri
 & Herus amoribus celebrata circumducit.

Ταῦθ' Ἡροῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τοῦτο τὸ πύργου
 Λεῖψανον, ὃ προδότης ᾧδ' ἐπέκειτο λύχνος.
 Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφους, εἰσέτι καὶ νῦν
 Κεῖνῳ τῷ Φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Jacobs A. G. T. I p. 310 N:o 666. Animadv. Vol. II P. 1 p. 333.

153. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Παρμῆτορ γῇ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σέ
 Αἰσιγένην καυτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

Jacobs A. G. T. I p. 446 N:o 461. Animadv. Vol. I P. 1 p. 133.

154. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ αἰλουργίδι, καὶ σὺν Ἑρωτὶ
 Θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος αἰβροτέραν
 Λαῖδ' ἔχω, πολίτην ἀλιζώνοιο Κορίνθου,
 Παιρήνης λευκῶν Φειδροτέραν λιβάδων,
 Τὴν θνητὴν Κυθήρειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 Πλείονες, ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
 Δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην
 Ἦς καὶ ὑπ' ευώδει τύμβος ὁδῶδε κρέκω,
 Ἦς ἔτι κηῶντι μύρω τὸ διάβροχον ὀστεῦν,
 Καὶ λιπαρὰὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι
 Ἦς ἔπι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθρος Ἀφρογένεια,
 Καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν Ἑρως.
 Εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν,
 Ἐλλὰς ἄν, ὥς Ἑλένης, τῆσδ' ὕπερ ἔσχε πόνον.

Jacobs A. G. T. I p. 369 N:o 218. Animadv. Vol. II P. 1 p. 77.

---

153. cfr. Nr. 5. 154. cfr. Nr. 6. Elegans omnino
 carmen in Laïdem, Corinthiam, quæ viva quæstum
 meretricium faciens, novi belli incendium probi-

Här det landtliga hus, som Hero behodde, ruiner
 Här af dess torn, och här facklan förrädiskt för-
 svann.

Denna gemensamma graf förvarar dem båda och evigt
 Klandra de stormen ännu, sänd till gemensamt
 förderf.

Tempe II B. p. 182 N:o 15.

153. MELEAGER.

Hell dig, allas moder, o jord! Aisigenes sakta
 Slut i din famn, han ej var nånsin en börda för dig!

Tempe II B. p. 254 N:o 18.

154. ANTIPATER från SIDON.

Henne som förr gick smyckad med guld och purprade
 kläder,

Kärlekens hjertliga vän, mera än Kypria skön,
 Laïs jag hyser. Uti det hafomgjutna Korinthos
 Bodde hon, högre i glans än som Peirenes kristall,
 Hon bland de dödliga var Kythereia, och ståtligt fastmän
 Flere än Helena sjelf samlade hon sig omkring,
 Njutande hvarje behag, dyrt köpande kärlekens gunster.

Än från dess doftande graf spridas aromer omkring,
 Multnade benen ännu med ljuftva essencer begjutna,
 Än dess glänsande hår andas en tjusande fläkt.

Invid dess graf sin kind slet Aphrogeneia med händren,
 Kärlekens lidande bröst suckade sorgset dervid.
 Hade hon ej upplåtit sin bädd för betalning åt alla,
 Skulle i Hellas ett krig väckts som för Helenasskuld.

Tempe II B. p. 277 N:o 66.

---

huisse videbatur, mortua a Venere & Cupidine
 defletur. — Teste *Propertio*, ad ejus "jacuit Gra-
 cia tota fores". II. 5, 2.

155. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Νυκτικόραξ ἄδει θανατηφόρον ἀλλ' ὅταν ἄσῃ
 Δημόφιλος, θνήσκει καὺτὸς ὁ νυκτικόραξ.

Jacobs A. G. T. II p. 375 N:o 186. Animadv. Vol. II P. 3 p. 42.

156. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

Εἰσὶ καὶ ἐν Μούσῃσιν Ἑριννύες, αἱ σε ποιούσιν
 Ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
 Τοῖνυν, σοῦ δέομαι, γράφε πλείονα· μείζονα γὰρ σοι
 Εὐξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίαν

Jacobs A. G. T. II p. 357 N:o 127. Animadv. Vol. II P. 3 p. 269.

157. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εὖ πράττων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
 Καὶ σευ ρηιδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
 Ἦν πταίσης, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
 Ἐχθρὰ, Τύχης ῥιπαῖς συµμεταβαλλόμενα.

Jacobs A. G. T. II p. 290 N:o 35. Animadv. Vol. II P. 2 p. 435.

158. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Ἀῖδην ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
 Στεῖχοις, εἴτε νέκυς νίσσεαι ἐν Μερόης.
 Μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάτρης ἀπο τῇλε θανόντα·
 Πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς Ἀῖδην ἄνεμος.

Jacobs A. G. T. II p. 280 N:o 3. Animadv. Vol. III P. 2 p. 123.

155. cfr. Nr. 73. 156. Pollianum grammaticum
 fuisse suspicatur J. 157. cfr. Nr. 67. "Donec

155. NIKARCHOS.

Ufvens nattliga sång plär döden bebåda, men alltid
När Demophilos hörs, ufvarne sjelfva förgås.

Tempe II B. p. 16 N:o 18.

156. POLLIANOS.

Äfven i Musernas krets Erinnyer finnas; och dessa
Dig ha gjort till poet, därför du skifver så slätt.
Skrif blott mer, jag dig ber, skrif mer! Ej kan jag dig
önska

Något slags raseri, större än detta minsann.

Tempe II B. p. 14 N:o 16.

157. LUKIANOS.

Medan dig allt går väl, du är älskad af gudar och
menskor,

Och så benäget enhvar hör hvad du nånsin begär.
Snafvar du blott, fly vännerne hän; öfverallt du skall
finna

Fiender. Lyckans fläkt allt att förbyta förmår.

Tempe II B. p. 159 N:o 45.

158. OKÄNND.

Allestädes ifrån går vägen gerad till Aïdes,

Anten du vardt i Athén eller i Meroe död.

Gräm dig ej därför att långt från fädernelandet du afled;

En vind är det som för bort till Aïdes enhvar.

Tempe II B. p. 143 N:o 44.

---

eris felix, multos numerabis amicos; Tempora si
fuerint nubila, solus eris". *Ovid.*

159. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
Χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Jacobs A. G. T. II p. 311 N:o 105. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 263.

160. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσός,
Ἄβρα τέ λειμώνων πορφυρέων πέταλα
Πηγαὶ δ' ἀργινόνεντος ἀναθλίβοντο γάλακτος,
Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ,
Ὅφρα κέ τοι σποδὴ τέ καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρῃται,
Εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα,
Ὡ τὸ φίλον στέρεξας, φίλε, βάρβιτον, ᾧ σὺν αἰοιδᾷ
Πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον.

Jacobs A. G. T. I p. 312 N:o 23. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 66.

161. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀγάλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ.
Τίς λίθον ἐψύχασε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
Ἴμμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
Πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος, ἢ τάχ' Ὀλυμπος
Χηρεύει, Παφίης ἐς Κνίδον ἐρχομένης;

Jacobs A. G. T. II p. 674 N:o 159. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 14.

162. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

Ποίησας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἑρμῶν,
Ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Jacobs A. G. T. II p. 394 N:o 264. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 503.

---

159. cfr. Nr. 78. 160. cfr. Nr. 6. 161. Venetrem Praxitelis conspicatus poeta, dubitat, an

159. SIMONIDES.

Att jag är död, Theodoros sig gläder; en annan skall
glada

Sig vid hans graf; vårt lif äge vi alla som lån.

Tempe II B. p. 253 N:o 39.

160. ANTIPATER från SIDON.

Mätte kring dig, o Anakreon, blomma den klasiga
murgrön,

Ängarnes purpurprakt, skådad i herrliga blad!

Källor af mjellhvit mjölk framsorle ur skötet af jorden,

Och sköndoftande vin gjute sig ömnigt omkring!

Att ditt stoft må fågnas deraf, och de multnade benen,

Om för de döda ännu finnes en fröjd i behåll,

Älskade, du som hade så kär din lyra; hvars lefnad

Under kärlek och sång stilla och saligt förflöt!

Tempe I B. p. 40 N:o 41.

161. OKÄNND.

Öfver Aphrodites bildstod i Knidos.

Hvem gaf lif åt marmorn, och hvem såg Kypris på
jorden?

Hven gjöt öfver en sten denna förtjusande glans?

Är det ett verk af Praxiteles' hand, eller kanske Olympen

Sörjer, att Paphia gått dadan, i Knidos att bo?

Tempe I B. p. 142 N:o 26.

162. LUKILLOS.

Hermon i drömmen engång, den penningbegifne, en
utgift

Gjorde, och hängde sig sjelf följande dagen af harm.

Tempe II B. p. 25 N:o 32.

15

non Venus ipsa, Olympo relicto, in Cnidum de-
scenderit. 162. cfr. Nr. 7.

163. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
 Τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρεην.
 Οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον, εἰάν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει
 Τῆς ῥινός, πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Jacobs A. G. T. II p. 394 N:o 268. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 141.

164. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Λαβροπόδη χεῖμαρξέ, τί δὴ τόσον ὦδε κορύσση,
 Πεζὸν ἀποκλείων ἵχνος ὁδοιπορίας;
 Ἥ μεθύεις ὄμβροισι, καὶ οὐ Νύμφαισι διαυγῆς
 Νᾶμα φέρεις, θολεραῖς δ' ἡράνισται νεφέλαις.
 Ὅψομαι ἡλίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχειν
 Καὶ γόνιμον ποταμῶν καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Jacobs A. G. T. II p. 95 N:o 277. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 59.

165. in Anthol. Planud. Ammiano tribuitur. —
 Sternutamentum jam a veteribus pro re sacra ha-
 bitum; sic e. g. *Xenophon*: τουτο δε λεγοντος
 αὐτου, πταρνυται τις ακουσαντες δε οι στρα-
 τιωται, παντες μια ὄρμη προσεκυνησαν τον Θεον.
 καὶ Ξενοφων εἶπε· Δοκει μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπει περι-
 σωτηριας ἡμων λεγοντων οἶωνος του Διους του

163. OKÄNND.

Proklos är aldrig i stånd att snyta sin näsa med handen,
 Ty han en näsa har fått, längre än handen kan nå.
 Och "Zeus hjälp"! då han nyser, ej säger han; ända
 till örat
 Hinner ej näsans ljud; skilda de äro så långt.

164. ANTIPHILOS.

Häftiga störtflod, du, hvi ilar du hädan så uppsvälld,
 Och fotgångarens väg hvarföre stänger du till?
 Sannerlig är du berusad af regn, ej Nymphernas klara
 Böljor fylla din bädd, skyarna fostrat dig upp.
 Ja, jag skall se dig af solen förtärd; hon ensam bepröfvar,
 Om af en äkta art floderna äro, om ej.

Tempe II B. p. 202 N:o 36.

Σωτηρος ἐΦανη κ. τ. λ. *Anabas. III. 2. —*
 Ex nostro autem loco apparet, sternutantibus non
 alios tantum, sed ipsos sibi acclamasse. 164. cfr.
 Nr. 3. v. 5. "At tibi pro meritis opto, non can-
 dide torrens, Sint rigidi soles, siccaque semper
 hiems". *Ovid. Amor. III. 6 in fine.*

INDEX AUCTORUM,

Qui Primo Tomo continentur.

- *Aesopus* 97.
- Alcaeus* Messen. 44, 76, 95, 111, 137.
- Alphæus* Mityl. 2, 122, 127.
- Antipater* Sidon. 6, 39, 81, 87, 90, 114, 123, 148,
154, 160.
- Antipater* Thessal. 48, 152.
- Antiphanes* Macedo 55.
- Antiphilus* Byzant. 3, 22, 103, 121, 135, 164.
- *Asclepiades* 14, 36, 40, 45, 57, 96, 112.

- Bianor* 46.

- *Callimachus* 4, 133.
- Capito* 150.
- Crinagoras* 56, 64, 99, 102, 128.

- Damagetus* 19, 31, 65.
- Dioscorides* 18.

- Erycius* Cyzic. 74.

- Incertorum* 17, 23, 24, 26, 28, 34, 35, 41, 52;
53, 58, 60, 62, 70, 88, 100, 109,
110, 120, 125, 138, 140, 141, 146,
147, 149, 158, 161, 163.
- Julianus* Ægypt. 68, 77, 98.

- *Leonidas* Tarent. 1, 47, 50 (?).
- *Lucianus* 67, 116, 119, 129 — 131, 157.
- *Lucillus* 7, 12, 13, 30, 66, 69, 108, 162.

- Marcus* Argent. 54, 80, 94.
- Meleager* 5, 11, 25, 29, 38, 61, 92, 142, 145, 153.
- Menecrates* 126.
- Musicius* 20.

Nicarchus 73, 117, 118, 155;

Oenomaus 32.

Palladas 8, 16, 72, 84, 85, 101, 107, 113, 115, 132.

Parmenio 93, 124.

Paulus Silentiar. 89, 144.

Philippus 27, 42, 49, 82, 91, 143.

Philodemus 15, 21, 33, 37, 104.

Piato 75, 83, 139, 151.

Pollianus 156.

Posidippus 9, 134.

Ruphinus 10, 43, 51, 59, 71, 105, 106.

Simmias Theban. 136.

Simonides 78, 79, 86, 159.

Statyllius Flaccus 63.

Obs. Numeri ordinem Epigg. significant.

Emendanda.

P. 9 l. 3 Not. legendum: *fortasse.*

14 l. 5 Text. — — β εἵνεκεν

22 l. 1 Not. — — Plan. Cod.

34 l. 14 Text. — — Vol. III P. 1 p. 316.

36 l. 3 — — — Vol. II P. 3 p. 164.

40 l. 3 Not. — — πλουτου,

65 l. 18 Text. — — Medan de sångarn sörjde;
